

REPORTÁŽ A. PAULÍNYOVEJ ROZCHOD PO SLOVENSKY II. V RELÁCII LAMPÁREŇ

(30.09.2013; Televízna stanica Markíza; Lampáreň; 17.30; 15 min.; HERMAN Patrik, PAULÍNYOVÁ Andrea)

Patrik HERMAN, moderátor:

"Máte problémy? Odídte do cudziny. Nepreberajte poštu, nedvíhajte telefóny a budete si žiť ako v raji. Čo tam potom, že si to za vás možno odnesie niekto iný? Rovnako ako pani Lýdia s dcérkou. Ľahostajnosť bývalého manžela plus neschopnosť našich úradov rovná sa nekonečný príbeh, ku ktorému sa opäť vracia Andrea PAULÍNYOVÁ."

Andrea PAULÍNYOVÁ, reportérka:

"Manželstvo pani Lýdie rozviedol súd pred viac ako dvoma rokmi, no rozsudok nebol doteraz právoplatný."

Lýdia GŽIVNOVÁ:

"Manžel odcestoval do zahraničia, chcel tu na Slovensku pred všetkým utiecť a vlastne tam si nepreberá poštu."

A. PAULÍNYOVÁ:

"A to komplikuje Lýdii život."

L. GŽIVNOVÁ:

"Tu nechal na Slovensku samé dlžoby, takže mne chodia iba exekúcie, navyše čakáme bábo v novom vzťahu a bábätko sa bude volať po manželovi." JUDr. Daniela JEŽOVÁ, advokátka:

"Podľa zákona o rodine platí prvá domnienka, to znamená, že za otca maloletého dieťaťa sa bude považovať manžel, to znamená, matka bude nútená podať návrh na zapretie otcovstva na súd."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Ťahanie po súdoch a zbytočné výdavky. Len preto, že súd nebol schopný rozsudok doručiť."

L. GŽIVNOVÁ:

"Myslím si, že vlastne nerobia nič. Iba to, že si ma vypočujú, že ja tam telefonujem, ale nič viac s tým nerobia."

Pavol ADAMČIAK, Krajský súd v Bratislave:

"Doteraz sa vždy zásielka súdu vrátila s uvedením, že adresát neznámy, zásielka, ktorú zasielal súd v apríli 2013, sa vrátila súdu s oznámením, že odporca si neprevzal zásielku v odbernej lehote."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Súd preto mohol využiť takzvanú fikciu doručenia. Rozsudok o rozvode je teda od júna právoplatný. No Lýdii to situáciu nezlepšilo."

L. GŽIVNOVÁ:

"Nič sa nezmenilo, vlastne ešte je to horšie ako to bolo predtým."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Medzičasom sa Lýdii totiž narodila dcéra. No okrem toho, že má v rodnom liste ako otca zapísaného exmanžela svojej matky, chýba jej aj krstné meno. S menom totiž musia súhlasiť obaja rodičia." Silvia KERATOVÁ, Ministerstvo vnútra SR:

"Zákon o mene a priezvisku vychádza z výkonu rodičovských práv, ktoré sú podľa zákona o rodine rozdelené spravodlivo. Preto aj pri určení mena musia sa dohodnúť."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Dohodnúť a na matrike aj súhlas s menom podpísať. Lenže prečo by to exmanžel pani Lýdie robil, keď otcom jej dcéry nie je."

Kristína MAJOROVÁ, vedúca matričného úradu - **Petržalka**:

"Oni nemajú záujem tí bývalí manželia prísť podpísať a tým pádom dieťaťku nie je možné zapísať meno a píše sa neurčené."

L. GŽIVNOVÁ:

"Je to strašné, keď je bez mena, normálne ja som sa rozplakala, keď som išla z matriky, že vlastne nemá meno."

D. JEŽOVÁ:

"Ustanovenie zákona vychádza z medzinárodného dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého každé dieťa má právo na meno a priezvisko, čiže na svoju totožnosť. Avšak v tomto prípade

ustanovenie zákona spôsobuje opačné účinky, čiže zabraňuje dieťaťu istý čas mať svoje meno."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Otázkou preto je, či by nemal myslieť zákon aj na takéto prípady."

D. JEŽOVÁ:

"Istejšie by bolo, keby matrika zapísala meno dieťaťa, ktoré určila matka, a následne otec, ak by s tým menom nesúhlasil, prípadne napadol na súde."

K. MAJOROVÁ:

"Určite, že pre nás by to bolo omnoho jednoduchšie, preto, lebo by sme mohli hneď do zápisu napísať to meno a nemusíme dopisovať dodatočne zápisy, čo je tiež dosť náročné, ale musel by sa zmeniť zákon."

S. KERATOVÁ:

"Problematika zápisu dieťaťa do matriky je podľa nášho názoru ošetrovaná dostatočne, ak by malo dôjsť k nejakej legislatívnej zmene, nie je to len otázka ministerstva vnútra, ale aj otázka ministerstva spravodlivosti, ktoré je gestorm zákona o rodine."

Mgr. Alexandra DONEVOVÁ, Ministerstvo spravodlivosti SR:

"Ministerstvo spravodlivosti pripravuje komplexnú rekodifikáciu zákona o rodine. V rámci príprav sa zaoberá aj množstvom podnetov z praxe, ako aj týmto podnetom, ktorý bol posunutý na príslušný odbor."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Lýdii ale zmena zákona nepomôže. Meno jej dcéry bude musieť určiť súd."

A. DONEVOVÁ:

"Vo veciach určenia mena a priezviska maloletého dieťaťa musí súd rozhodnúť v lehote do tridsiatich dní."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Jedna vec je ale zákon, druhá realita."

K. MAJOROVÁ:

"Dost' dlho to trvá, tri mesiace, pol roka, niekedy aj dlhšie."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Navyše matrika musí čakať na právoplatný rozsudok. A to znamená aj otcovi doručený."

L. GŽIVNOVÁ:

"Pochybujem, že on preberá a súd bude naťahovať cez niekoľko rokov."

D. JEŽOVÁ:

"Súd musí najskôr sa pokúsiť doručiť. Ak sa mu toto nepodarí, súd ustanoví opatrovníka. Ak však opatrovník z nejakých dôvodov odmietne, súd má ďalšiu možnosť, a to vydať uznesenie, podľa ktorého sa písomnosti budú doručovať do súdneho spisu. A siedmym dňom sa považujú tieto písomnosti za doručené."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Aj tak to ale môže trvať mesiace. A dotedy Sofia nebude mať oficiálne meno."

L. GŽIVNOVÁ:

"Je to nepríjemné, keď idete k lekárovi, aj teraz som bola na kontrole u doktora a pýta sa, že, to máte adoptované decko? Hovorím nie, to je moje dieťa. Že a prečo nemá meno?!"

A. PAULÍNYOVÁ:

"Sofii totiž odmietli napísať meno na kartičku aj v zdravotnej poisťovni."

L. GŽIVNOVÁ:

"Na matrike mi povedali, že môžem uvádzať malej meno normálne všade na všetky papiere a tam mi to pani preškrtila, že neurčené, že vlastne ona musí ísť podľa rodného listu."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Na cestovanie s malou do zahraničia môže Lýdia tiež zabudnúť."

S. KERATOVÁ:

"Vydanie cestovného dokladu v zmysle zákona v tomto prípade nie je možné, nakoľko musí byť uvedené v doklade meno a priezvisku. Slovo neurčené v rodnom liste vyjadruje iba dočasný stav."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Všetky tieto komplikácie má Lýdia iba preto, že úrady nedokázali jej exmanžela zohnať. Napriek už štyri roky vydanému zatykaču. Je totiž obvinený aj z prečinu nebezpečného vyhrážania."

Mjr. Mgr. Tatiana KURUCOVÁ, Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave:

"Bolo zo strany polície zistené, že táto osoba sa nezdržiava v mieste bydliska, po tejto osobe vyhlásila celoštátne pátranie. Preverujeme aj informáciu, či sa táto osoba nezdržiava v zahraničí."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Toto nám povedali policajti pred pol rokom. A čo dnes?"

T. KURUCOVÁ:

"Opätovne preverujeme informáciu, či sa táto osoba nezdržiava v zahraničí. Odpoveď na žiadosť adresovanú do Veľkej Británie sme dosiaľ neobdržali."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Je neuveriteľné, že polícia nedokázala Richarda GŽIVNU za štyri roky zatknúť. Navyše keď súdu sám adresu svojho pobytu v Anglicku oznámil."

JUDr. Peter CHRAŠČ, advokát:

"Ak bola takáto adresa oznámená, tak v tomto prípade súd by mal s touto informáciou pracovať a zabezpečiť jeho účasť, keďže sa jedná o navyše trestný čin, ktorý môže mať povahu násilnej činnosti."

P. ADAMČIAK:

"Súd vydaním príkazu na zatknutie vykonal všetko potrebné na doručenie trestného rozkazu."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Doručovanie je ale štyri roky neúspešné. Prečo teda súd nevyužije aj iné možnosti? O niektorých sme hovorili už pred pol rokom."

Prof. JUDr. Jaroslav IVOR, dekan Fakulty práva PEVŠ:

"Nič by nebránilo podľa môjho názoru aj začať konanie proti ušlému, teda vykonať konanie v neprítomnosti obvineného."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Alebo sa ho snažiť dostať na Slovensko priamo britskými úradmi."

Doc. Peter POLÁK, Fakulta práva PEVŠ, (telefonát):

"Je možné použiť inštitút európskeho zatýkacieho rozkazu. Tá výhoda spočíva aj v tom, že sa posielajú priamo tomu orgánu, ktorý jeho vykonanie v tom štáte zabezpečí."

A. PAULÍNYOVÁ:

"Nič z toho sa ale súd ani dnes nechystá urobiť. Konat' proti ušlému vraj nemôže, lebo si nie je istý, že sa obvinený skrýva. A vydať európsky zatykač by vraj bolo príliš drahé. A tak môže Richard GŽIVNA aj naďalej pokojne spať. A vysmievať sa slovenským úradom aj exmanželke."

L. GŽIVNA:

"A akurát včera mi písal, že nech to dám do Slovenského rozhlasu."